

तदेवंस्वस्मादन्यं परमेश्वरं निरूप्येदानीं यदधिष्ठानमित्यादि नवप्रश्नानां स एवाधिष्ठानादिकं सर्वमित्युत्तरं वक्तुं तद्व्यतिरेकेणान्यस्यासत्त्वमाह द्रव्यमिति
द्रव्यं महाभूतानि उपादानरूपाणि कर्मजन्मनिमित्तम् कालस्तत्क्षोभकः स्वभावस्तत्परिणामहेतुः जीवो भोक्ता वासुदेवात्परोऽन्योर्थो नास्ति कारणा
व्यतिरेकात्कार्यस्य ॥ १४ ॥ तत्पंचयतिद्वाभ्याम् नारायणः परः कारणं येषां ते अनेनैव शास्त्रयो नित्वप्रतिपादनेनेश्वरे प्रमाणं सर्वज्ञत्वादिकं चोक्तं
देवाश्च तदंगा जाताः अतो न तद्व्यतिरिक्ताः लोकाः स्वर्गादयस्तदानंदांशाः मखास्तत्साधनभूताः ॥ १५ ॥ योगः प्राणायामादिः तपस्तत्साध्यं चित्तैका
ग्र्यम् ज्ञानं तत्साध्यम् गतिस्तत्फलम् अनेनैव सर्वतदधीनमित्युक्तम् ॥ १६ ॥ तर्हि त्वं किं करोषीत्यपेक्षायामाह तस्य सृज्यमपितेन सृष्टोऽहं सृजामि
ईक्ष्याकटाक्षेण तत्र हेतवः द्रष्टुरित्यादयः ॥ १७ ॥ ननु कुतोऽयं जीवेश्वरविभागः यतस्त्वंप्रेर्यः स च प्रेरकः स्यादित्यपेक्षायां जीवेश्वरविभागहेतुमाह

द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो जीव एव च ॥ वासुदेवात्परो ब्रह्मन् चान्योऽर्थोऽस्ति तत्त्वतः ॥ १४ ॥ नारायणपरावे
दा देवानां नारायणांगजाः ॥ नारायणपरा लोकानां नारायणपरा मखाः ॥ १५ ॥ नारायणपरो योगो नारायणपरंतपः
नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरा गतिः ॥ १६ ॥ तस्यापि द्रष्टुरीशस्य कूटस्थस्याखिलात्मनः ॥ सृज्यं सृजामि सृ
ष्टोहमीक्षयैवाभिचोदितः ॥ १७ ॥ सत्त्वं रजस्तम इति निर्गुणस्य गुणास्त्रयः ॥ स्थितिः सर्गः निरोधेषु गृहीता मायया
विभोः ॥ १८ ॥ कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः ॥ बध्नंति नित्यं दामुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः ॥ १९ ॥ स ए
ष भगवाँल्लिङ्गैस्त्रिभिरेभिरधोक्षजः ॥ स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम चेश्वरः ॥ २० ॥ कालं कर्म स्वभावं च माये
शो मायया स्वया ॥ आत्मन्यदृच्छया प्राप्तं विबुधैः पुरुषाददे ॥ २१ ॥ कालाद्गुणव्यतिकरः परिणामः स्वभावतः ॥

कर्मणो जन्म महतः पुरुषाधिष्ठितादभूत् ॥ २२ ॥

त्रिभिः सत्त्वमिति निर्गुणस्यापीश्वरस्यैते त्रयो गुणाः बध्नंतीत्युत्तरेणान्वयः
कथं भूताः तेनैव स्वातंत्र्येण स्थित्याद्यर्थमायया गृहीताः ॥ १८ ॥ वस्तुतः सर्वदामुक्तमपि मायिनं मायाविषयं पुरुषं जीवं बध्नंति ककार्यमधिभूतं
कारणमध्यात्मम् कर्ताऽधिदैवतं तेषां भावस्तत्त्वं तस्मिन् द्रव्यं महाभूतानि ज्ञानशब्देन देवताः क्रिया इन्द्रियाणि तदाश्रयाः तेषां कारणभूताः तत्तदभिमा
नेन बध्नंति ॥ १९ ॥ अतः स एष वश्यमायः एभिर्गुणैः लिङ्गैः जीवानामावरकैरुपाधिभिः सुष्ठु अलक्षिता गतिस्तत्त्वं यस्य सः स्वैर्भक्तैरेवलक्षिता गतिस्तत्त्वं
यस्येति वा ॥ २० ॥ तस्य सृष्टिप्रकारमाह कालमिति कर्म जीवादृष्टम् विबुधैः विविधं भवितुमिच्छन् ॥ २१ ॥ गुणानां व्यतिकरः क्षोभः सा
म्यत्यागः परिणामो रूपांतरापत्तिः पुरुषः ईश्वरस्तेनाधिष्ठितत्वं त्रयाणां विशेषणम् महतः महत्तत्त्वस्य ॥ २२ ॥